

2045 2. Beh. af Forfl. i. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1874 til 31. Marts 1875. 2046

af et Pantserfisk, vil det være det Samme som en Opgivelse af Bygning af Pantserfiske overhovedet. Det vil vistnok det ærede Udvalg erindre var omtrent den ærede Ministers Ord. Ganske vist var det i alt Fald hans Tanke, og jeg kan godt forstaa, at et Værst, som maa være indrettet paa at bygge saadanne Skibe, kan i Længden ikke holde paa de Kræfter, der ere nødvendige dertil, naar der sker Opsættelse fra Nar til Nar. Jeg kunde nu tænke mig, at den ærede Minister, da han staar paa det samme Standpunkt med Hensyn til Bygningen af Pantserfiske, hvorpaa den ærede Krigsminister stod ifjor, har ment, at den Frygt, som den ærede Krigsminister nærede ifjor, maasse var noget overdriven, og at det, fordi Sagen blev opsat et Nar, just ikke vilde være ugjørligt, om end med nogen Opoffrelse, at faae denne Sag gennemført. Men jeg skal ikke negte, at efterhaanden, som denne Opsættelse gaar videre fra Nar til Nar, forekommer Faren mig at rykke nærmere, og jeg ønskede derfor gjerne at henvende et Spørgsmaal til den ærede Marineminister om, hvorledes hans Anskuelse ere med Hensyn til denne Side af Sagen, thi det er jo klart, at, dersom det virkelig skulde være Tilfældet, at vi efterhaanden skulde blive ude af Stand til paa vort Værst at bygge Pantserfiske, saa vilde der være en ganske anden Fare forhaanden, end naar der blot er Tale om at opsætte at bygge et Nar. Der er naturligvis altid noget at arbejde paa de ældre Pantserfiske, det kan jeg godt forstaa. Men paa den anden Side forekommer det mig, at en Drift som den, der maa finde Sted paa et slikt Værst, maa efterhaanden gaa tilbage, naar det Hele skal indskrænke sig til enkelte Reparationsarbejder, og ikke noget nyt Arbejde komme til Udførelse. Det er derfor ganske vist uanselig at træffe en bestemt Begrænsning af Aiden, men man maa dog have et vist Indtryk af, hvorvidt man ved en Opsættelse nu nærmer sig det Tidspunkt, at det i Virkeligheden bliver en Opgivelse, og jeg vilde derfor gjerne bede den ærede Minister, om han ikke vilde berolige Bennerne af det Søforsvar, der hovedsagelig grunder sig paa de stærke Pantserfiske, ved en Udtalelse i saa Henseende, da vi jo i saa Fald maatte blive endnu mere foruroligede ved Hvertallets Afgjørelse, end dersom man kunne berolige sig ved en saadan Udtalelse. I Øvrigt skal jeg bemærke, at da jeg tror, at ethvert Skridt til dette Søforsvars Forbedring, selv om det kun var et Sænsjeb henimod det Nigtige, vilde være til vort Forsvars Gavn for ikke at sige fuldstændigt nødvendigt for dette og

navnlig tjene den Side, som jeg altid skal kæmpe for, nemlig at Forsvaret ikke skal koncentreres paa et enkelt Punkt af Landet, men at vi skulle søge at forsvare saa stor en Del af dette, som det er muligt under de givne Forhold, da jeg erkjender, at den eneste Maade, hvorpaa man kan haabe at faae en saadan Forbindelse tilveiebragt navnlig mellem Landsdelene, at denne Tanke kan realiseres er Udviklingen af vor Søforsvar i den heromhandlede Retning, saa skal jeg anbefale Thinget ikke at stemme for det Vindringsforslag, der er stillet af Mindretallet, men at støtte Ministeren i den Anskuelse, han har udtalt, og bede det, om det end ikke vil bevilge ham de 400,000 Rd., saa dog at bevilge det andet Belsøb til at begynde med. Jeg erkjender fuldstændig, at hundrede og nogle og tredshundstyve Tusinde Rigsdaler er meget Lidt at begynde Bygningen af et Pantserfisk med, men jeg vil dog være langt mere beroliget ved at vide, at et Pantserfisk er sat i Gang, og at man altsaa er begyndt at gaa frem ad den rette Vej, end ved at vide, at man vedbliver at bygge efter Regler, der ville føre til, at man til Slutningen ikke har andet Søforsvar end Lutter Kanonbaade, hvad jeg anser for fuldstændig illusorisk.

Tugen: I den gode gamle Rancellitid havde mange af de høje Herrer ligesom Mange nu deres Svaghed i Plankeværker, og jeg erindrer, at det en Gang i den Tid hændte, at der fra en velhavende Onke indkom et Andragende til Rancelliet om, at hun maatte lade sit Plankeværk male. I Rancellitiden skulde nemlig Plankeværker tjæres. Hun skrev sit Andragende paa et helt Helt Papir og fylgte 3½ Fjoltside med at uvilje alle de Grunde, der kunde tale for, at hendes Plankeværk blev malet, baade at det blev billigere at vedligeholde, og at det bedre vildestaa sig overfor Solfkin osv. osv. Smidlerid blev der en lille Stump Plads tilbage paa Papiret, og derpaa skrev de høje Rancelliherrer ikke Andet end de Ord: „Skal tjæres“. Dette falder mig ind ved Behandlingen af dette Spørgsmaal overfor den Maade, hvorpaa den ærede Ordbrøer og det nu tilfældige Mindretal have stillet sig dertil. Overfor dets Grunde vilde det kun kunne hjælpe mig overordentlig Lidt, om jeg vilde begynde at udbille en hel Del maritime, strategiske og tekniske Grunde for det Nigtige i at bevilge den ærede Marineminister, hvad han her har begjært, thi jeg er overbevist om, at fra den anden Side af Salen vilde der under denne min lange Ud-